समालभन *n.* Salbe; **°हस्त** mit Salbe in der Hand, S. tragend.
समालम्भ *m.* das Ergreifen, Schlachten.
समालम्भन *u.* **°हस्त** = **समालभन** *u.* **°हस्त**.
समालाप *m.* Unterredung.
समालिङ्गन *n.* Umarmung.
समालोक *m.*, **°न** *n.* Anblick.
समावक्षस् *Adv.* gleichmäfsig.
समावन्त् gleich grofs, gleich viel; *n.* **°वत्** *adv.*
समावर्त *m.*, **°न** *n.* Heimkehr.
समावह (—°) herbeiführend, bringend.
समावाय *m.* = **समवाय**.
समावेश *m.* das Hineintreten, Zusammenfallen, Zusammenbestehen.
संमाशिर् gemischt.
समाश्रय *m.* Anschluss, Verbindung, Zuflucht, Wohnsitz, Aufenthalt, Beziehung.
समाश्लेष *m.*, **°ण** *n.* Umarmung.
समाश्वास *m.* das Aufatmen, Ruhigwerden, Trost; **°न** *n.* Tröstung.
समास *m.* Zusammenfassung, Verbindung; Compositum (*g.*). *Instr.* insgesamt, *auch* = *Abl. u.* **°तस्** gedrängt, in Kürze.
समासान्त *m.* ein an Composita tretendes Suffix (*g.*).
समासोक्ति *f.* kurze Ausdrucksweise (*rh.*).
समाहार *m.* Ergreifung, Zusammenfassung, Menge.
समाहित *s.* 1. **धा**.
समाहितमति aufmerksamen Geistes.
समाहितिका *f. Frauenname.**
समाह्वय *m.* Herausforderung, Wette beim Tierkampf.
समाह्वान *n.* das Herbeirufen, *auch* = *vor.*
समित् *f.* Zusammenstofs, Kampf.
समित gemessen; gleich viel messend, gleichkommend (*Instr. o.* —°).
संमिति *f.* Zusammenkunft, Versammlung, Beratung, *auch* = **समित्**.
समितिंजय siegreich im Kampfe.
समितिशोभन herrlich im Kampfe.
समित्पाणि Brennholz in den Händen haltend.
समिथ *n.* Zusammenstofs, Schlacht.
संमिद्ध *s.* **इध्**.
संमिद्धि *f.* das Brennen.
समिद्वन्त् reich an Brennholz *o.* das Wort **समिध्** enthaltend.
समिध् flammend. *f.* Brennholz, Brand; das Flammen (*Acc. u. Dat. als Infin.*).
समिन्धन *n.* das Entzünden, Brennholz.
समिष् *f.* Geschoss.
संमिष्टि *f.* Vollopfer.
समिश्रता *f.* Schlingpflanze zur Feuerung.
समीक *n.* Zusammenstofs, Kampf.
समी कर् ebenen, gleich machen, gleich stellen mit (*Instr.*); **°भू** sich gleich stellen.
समीकरण *n.* das Ebenen, Gleichmachen, Gleichstellen; Assimilierung, Verdauung.
समीक्षण sehen lassend; *n.* Anblick.
समीक्षा *f.* das Gewahrwerden, Erblicken; Meinung, Ansicht.
समीचीन sich untereinander zugekehrt, vereinigt, vollständig; treffend, richtig.
समीप nahe (*örtl. u. zeitl.*), benachbart. *n.* Nähe, Anwesenheit; *mit Gen. o.* —° *Acc.* zu—hin, *Abl.* von—her, **°तस्** *dass. o.* nahe bei, vor, coram, *Loc.* nahe bei, in Gegenwart von, zu—hin.
समीपग in der Nähe befindlich.
समीपता *f.*, **°त्व** *n.* Nähe.
समीपदेश *m.* Nachbarort.
समीपवर्तिन् *u.* **°स्थ** = **समीपग**.
समीर *m.* Wind.
समीरण bewegend, anregend. *m.* Wind *o.* Windgott. *n.* das Bewegen, Schleudern.
समीहा *f.* das Streben, Verlangen nach (—°).
समीहित (*s.* **ईह**) *n.* Wunsch, Begehr.
समुक्षण *n.* das Besprengen.
समुचित *s.* **उच्**.
समुच्चय *m.* Anhäufung, Menge; Hinzufügung, das copulative Verhältnis (*g.*).
समुच्चयार्थ hinzufügend *o.* copulativen Sinn habend, einschliefsend.
समुच्चयोपमा *f.* Art Gleichnis (*rh.*).
समुच्छित्ति *f.*, **°च्छेद** *m.*, **°च्छेदन** *n.* Vernichtung.